

erőmmel azon leszek, hogy a törvény minden betűjéhez és szelleméhez hiven alkalmaztassék, hogy ezzel a köztársaság, a nemzet és a szabadság intézményei közötti szoros kapcsolatot megerősítem és kiépítem. Üdvözlöm kiváló elődeimet és közöttük Poincaré Raimondot, aki ebben az óriási háborúban a francia nemzetet méltósággal és előkelően képviselte. Üdvözlöm azt a magyar franciát, aki annyira hozzá segített bennünket a győzelemhez, amidőn egy nagy-szerű erőfeszítéssel összeszedte a nemzeti erőforrásokat.

Zürichből jelentik: Arra a kérdésre, hogy ki lesz Clemenceau után a minisztertanács elnöke, Deschanel elnök több képviselőnek azt felelte: Millerandot tartom annak az embernek, akit mindkét Ház szívesen fogadna.

Aranyat, brilliánst ékszereket, platinát

minden mennyiségben legmagasabb áron vásárolok
FISCHER K. ÓRÁS ÉS ÉKSZERESZ
Korzó-kávéház mellett. 341

Ujszeged Szegedé marad.

— A szegedi határ. —

(Saját tudósítónktól.) Az a békeszerződés, amelyet az öös tanács a magyar béke delegáció-nak csütörtökön este átadott, a déli szlovák állammal szemben körülbelül a következőképpen állapítja meg Magyarország határát: Kotormány, Odeha (?) Édes, a Dráva folyása, Kassad, Beremend, Udvard, Ószentiván és Kükesháza. A szerződésben megjelölt határhelyiségek még Magyarország területén fekszenek.

A szerződés pontos szövege még nincs kezünkben és így szinte lehetetlen megállapítani, hogy a Tisza tulsó partján hány olyan község kerül vissza Magyarország testéhez, amely ezidőszakra még szerb megszállás alatt áll. A nagyjában közölt határmegállapításoktól azonban annyi mindenestre bizonyosan meghatározható,

hogy Ujszeged és még néhány a szerbek által megszállt község Magyarországhoz fog tartozni.

Nem állapítható meg azonban pontosan, hogy hány ilyen község lesz és melyek azok, amelyeket a békekonferencia még nekünk ítél meg.

A sors különös iróniája, hogy nagy nemzeti szerencsétlenségünkben, amikor a legmagyarabb és kulturában legfejlettebb városaink tulnyomó részét egyelőre elvesztettük, Szeged szempontjából mégis néhány községnek és falunak kell örülnünk, amelyeket a győzők jóvoltából nemsokára vissza kell kapnunk a szerbektől. Szeged élelmezése szempontjából ugyanis felbecsülhetetlen jelentősége van a szomszédos községek visszacsatolásának, amelyek valóság-gal éléskamráját képezték a városnak.

Olvasóink jól emlékezhetnek arra, hogy amióta a francia és szerb megszállás tart, dr. Somogyi polgármester hányszor sürgette ezeken a községeknél bekapcsolását a város közlelmezésébe és hányszor interveniált ebben az ügyben a megszálló csapatok parancsnok-ságánál. Egy alkalommal magánál Franchet d'Esperay tábornoknál fejtette ki, hogy Szeged elsorvad, ha megfosztják a környező falvak-tól és községektől. Talán éppen Somogyi polgármester érvelésének és Franchet tábornok jelentéseinek tulajdonítható, hogy a Legfelsőbb Tanács nem engedte át ezeket a községeket a szerbeknek, noha a Franchet tábornok által megállapított első demarkációs-vonal szerint ezek a községek szerb területre estek és a szerbek is erősen ragoszkodtak birtokához.

Sovány gyász ugyan néhány falu egy elvesztett ország helyett és nem is nagylelkűség attól a Legfelsőbb Tanácstól, amely bitang jószágként kezeli a történeti Magyarországot. Mégis, ha már a sors is úgy akarta, hogy Szeged, a magyar Alföld szíve határváros legyen, legalább néhány magyar község lesz körülötte, amely élelemmel látja el...

Dr. Vasek Ernő főispán a békefeltételekről és az ország gyászáról.

Dr. Vasek Ernő kormánybiztos-főispán a békefeltételek átadása és a nemzeti gyász kapcsán a következő nyilatkozatot tette:

— Vasárnap Kisteleken és Felsőtanyán jártam. Megdöbbenetek a kisteleki és a felsőtanyai magyar népnek könnyei és meghatott felajduló fájdalma, amidőn bejelentettem nekik, hogy Magyarországot szétarabolták. Őszbe csavarodott aggyasztánok, drága jó magyar anyák úgy zokogtak, mintha gyermeküket veszítették volna el. Nem rájuk parancsolt gyásznak volt ez a megnyilatkozása, hanem önkénytelenül tört fel belőlük az a nagy fájdalom, amely hirtelen halotti csendet teremtett a tanyákon. Önkéntelenül felmerül a kérdés, hogy miért kellett ennek így történnie. Megérdemelte-e a magyar nép, hogy ilyen rettenetes feltételeket kapjon, elkövetett-e olyan nagy bűnt, hogy ezt a nagy csapást kelljen viselnie? Emlékezzünk vissza 1918 őszére, amikor a fegyvert letettük és igazunk tudatában rábíztuk magunkat a lovagias francia nemzet jóindulatára. Abban az időben visszhangzott az ország a franciák iránti szeretettől és ez a szeretet nem volt új keletű. Hiszen már a háború előtt menekülni akartunk a germánok karjaiból és frankofil politikára akartunk rátérni. A francia nemzet vezetői azonban ellökték maguktól felénk nyújtott kezünket. Egyesztendeig hánykódtunk a legnagyobb kétségben és egyre vártuk, hogy megértsenek bennünket és megismerjék igazunkat. Mi megértettük Franciaország nagy fájdalmát, amidőn 1871-ben Elzászt elszakították az anyaországtól, megértettük a francia nemzet lelkében oly buján termő revansgondolatot és mégis ennek a nagy nemzetnek vezetői most nem akarják megérteni egy másik nemzet ugyanilyen gondolatát és nem látják, hogy a mi lelkünk is teljesen megtelik a revans gondolatával.

— Mi nem a francia nemzetet okoljuk szerencsétlenségünkért, hiszen ez a nagy nép egész története folyamán megértette más népek fájdalmát. Emlékezzünk csak arra a fogadtatásra, amelyben Rákóczi Ferencet Franciaországban részesítették, emlékezzünk csak Napoleonra, aki függetlenségünket felajánlotta. Európa keletén ezerszázadon át védelmeztük Nyugat kulturáját a kelet barbarizmusa ellen. Ezt a hivatásunkat jól töltöttük be. Most pedig, mert adott szavunkat betartottuk becsülettel, megérdemeljük-e azt a sorsot, amelyet a Nyugat szán nekünk? Lelkünkben nem a lihegő bosszu tör ki most, hanem a néma gyász, amelyben összekovácsolódik a magyarság egész ereje. És feledjük el, hogy a magyarság 34 százalékát szakítják most el Magyarország testétől és ne feledjük, hogy szinmagyar vidékeken rabságban sanyalódnak a magyar testvérek. A magyarság le fogja rázni magáról azokat a bilincseket, amelyeket most rája vetnek. El lelkünkben a feltámadás reménye! A támogató kart, mely bennünket majd felsegít, nyugatról várjuk és végtelenül fogjuk sajnálni, ha egyesek — akik nem is a nemzet többségének akaratát képviselik — elvadítanak és elidegenítenek maguktól és másutt fogjuk keresni barátainkat.

— A békeszerződéssel visszakergettek bennünket azokhoz, akikkel együtt buktunk s akikkel együtt kell várnunk a feltámadást is. Ez a mérhetetlen csapás fel fogja ébreszteni a magyar nemzeti öntudatot és ha nem tudott bennünket eltiporni a török és tatár, ha nem tudott bennünket megemészteni a négyszázéves Habsburg-uralom, nem fog bennünket megölhetni szomszédaink túltengő ambíciója sem! Nem ölhetnek meg bennünket azért sem, mert kulturánk és intelligenciánk jóval nagyobb, mint azoké, akik a Kárpátokon belül az uralmat most magukhoz ragadták. A művelt Nyugat nem adhatja szankcióját ahhoz, hogy Erdélyben hat hetes kurzust végzett mosóasszonyok tanítsanak betűvetésre és hogy a tótlakta vidéken cseh pincérlányok oktassanak és a gimnáziumokat

egykori hintáslegények igazgassák. Feltámadásunk csirája éppen nagy kulturáltságunkban és intelligenciánkban rejlik, ez fogja ébrentartani mindenkor Magyarország őseréjét, nemzeti igazunkat pedig nem a szuronyok hegyén, hanem a tudás hatalmával visszük be a megszállott területekre.

— Öltünk gyászt, verjük bűnbánóan mellünket, gyógyítsuk be önfiaink ütötte sebeinket és akkor ismét nagyok leszünk, nagyobbak, mint valaha voltunk. Fel a fejekkel! Ne csüggedjünk! Bizzunk karunkban, tudásunkban, kulturánkban és bizzunk igazunkban! Teljék meg lelkünk nemzeti ideállal és azzal a soha ki nem fogyó reménnyel, hogy elszakadt testvéreinket — akiknek jajkiáltását a művelt Nyugat most nem bírta megérteni — ismét magunkhoz fogjuk ölelhetni!

Brilliánst, régi ékszeri,

órákat magas napiáron vásárol

Bach utóda Kun Jenő

Szeged, Széchenyi tér 2. sz. 2945

A politika eseményei.

Andrássy a békéről és a belpolitikáról.

Miskolc, január 19. Az Est-nek jelentik: Gróf Andrássy Gyula tegnap délután mondotta el Miskolcon programbeszédét. A békéről ezeket mondotta: Ez a béke szomorú, ez a béke gyálázatos, ez a béke igazságtalan, elfogadhatjuk-e ezt? Az ember szíve, hazafias érzése csak egy választ adhat, ha szabad volna érzésre hallgatni, nem, nem, soha. Inkább halál! De még sem szabad ezt ilyen könnyelműen kimondani, felelőséggel tartozunk nemzet iránt, aki, hogy meg kell fontolni a következményeket is, fegyverrel a kezünkben és fenyegetőzve nem érünk el sokat. Arra kell törekedni, hogy a területi integritás helyett elérjük a gazdasági integritást, elérjük a kulturális egységet: a magyar mindentől magyar maradjon azokon a területeken is, amelyeket elvesztettünk. Fontos az is, hogy népszavazás döntsön a vitás kérdésekben. Ezután a belpolitikáról beszélve, következőket mondotta:

— Én a magam részéről teljes meggyőződéssel és érzéssel híve vagyok a királyság eszméjének, a magyar nemzetnek egy olyan királyra van szüksége, aki a magyar nemzeti állam eszméjét képviseli. Elvárom a királytól, hogy a nemzetet kormányozza. Igazi parlamentárismusra van szükség. A két kamarai rendszer híve, de a régi főrendiház nem tartható fenn reformok nélkül. Választott elemeket is be kell oda hozni. Nagyon fontos kérdésekben a népszavazás döntsön. Közigazgatási reform kell, de a megyéket fenn kell tartani. Hosszasan foglalkozik ezután a munkáskérdéssel. Meggyőződése az, hogy a munkások anyagi és erkölcsi érdekeit a legmesszebbmenő jóakarattal kell kezelni. Hajlandó velük együtt dolgozni, a munkások benne érdekeiknek szinte szószólójára fognak találni. Módját kell ejteni annak, hogy a munkások a vállalatok jövedelmében részesedjenek. Szeretné, ha a szociáldemokrata-párt revízió alá venné a programját. A nemzetköziséget nem veszi rossz néven, ha csak jól értelmezik. Ezután áttért a zsidókérdésre. Jogosnak tartja a kereszténypártoknak azt a törekvését, hogy a gazdasági életben, de mindenütt a sajtóban is, amelyből ki voltak kapcsolva, számarányuknak megfelelő módon helyezkedjenek el. De álljanak a törvényesség alapján, tartózkodjanak a gyűlölettől és mindentől, ami felekezeti gyűlölködésre vezet. Ne gyűlöljünk senkit azért, aminek születt, ezt nem rázhatja le magáról.

A nemzetgyűlés házszabályai.

A P. H. írja: A választások után összeülő nemzetgyűlésre a házszabályoknak a tervezetét készítik elő az igazságügyminisztériumban. Érdeklődünk eziránt és az igazságügyminisztérium